

گاهنامه خبری – تحلیلی «آفریقا»

شماره ۱۲

نیمه اول مهر ۱۳۹۹

صاحب امتیاز: مرکز مطالعات آفریقا (دانشگاه تربیت مدرس)

مدیر مسئول: دکتر سیروس احمدی نوحدانی

سر دبیر: دکتر میثم میرزائی تبار

مدیر اجرایی: دکتر مجید رسولی

سرمقاله

به نام خدا

تعامل با آفریقا با رویکرد «برد - برد»

ظرفیت‌های اقتصادی مهم قاره آفریقا و منابع دست اول آن - که می‌تواند موتور محرکه هر اقتصادی خصوصاً در زمینه رونق تولید در بخش‌های صنعت و کشاورزی باشد- این «قاره سبز» را در طول تاریخ در کانون نگاه‌ها قرار داده است. در گذشته، رویکرد استعماری قدرت‌های اروپایی در این قاره نقش‌آفرین بود اما به نظر می‌رسد، امروز با کمرنگ شدن نسبی این رویکرد و افزایش سطح آگاهی‌های مردم و سیاستمداران آفریقایی، رقابت قدرت‌های صنعتی جهان برای مشارکت در توسعه پایدار این قاره و کسب منافع ملی از مسیر دسترسی به منابع و محصولات راهبردی انرژی و معدنی و مواد اولیه صنایع است که این رویکرد را می‌توان رویکردی «برد - برد» با هدف منتفع شدن دو طرف تلقی کرد.

در ارتباط با ایران، فرصت استفاده از ظرفیت‌های مهم آفریقا در ابعاد مختلف خصوصاً از نظر اقتصادی، همکاری با کشورهای هدف و طراحی منافع «برد - برد»، زمانی تحقق پیدا می‌کند که دولت‌ها بتوانند با ترسیم نقشه‌راه و تدوین راهبرد عملیاتی وارد همکاری با کشورهای آفریقا شوند. این راهبرد خصوصاً در بعد اقتصادی، می‌تواند در کنار یک پیشینه تاریخی و تمدن ساز قرار گیرد. ایران، همه این مولفه‌های تاریخی و تمدن ساز را از ده قرن پیش با مهاجرت شهروندان ایرانی به جزایر و مناطق آفریقا از موگادیشو تا سوافالا و از مومباسا تا زنگبار برای خود محقق کرده است. این پیشینه تاریخی در بخش بازرگانی و تجارت تا جزیره ماداگاسکار در جنوب آفریقا امتداد داشته و حوزه تمدن شیرازی و سواحیلی را تشکیل داده است. از سوی دیگر، نیروی انسانی توانمند و باهوش و روحیه سفر و مهاجرت در ایرانی‌ها و اقامت آن‌ها در دیگر کشورها از جمله در آفریقا، از دیگر شاخص‌های ترجیحی برای سرمایه‌گذاری در کشورهای این قاره و تشویق ایرانیان مقیم است که می‌تواند تسهیل‌کننده احیای روابط ایران با آفریقا در سطح جدی‌تر و گسترده‌تر با رویکرد «برد - برد» باشد.

تحقق این مهم در شرایط کنونی با مشکلات و موانعی مواجه است اما توسعه روابط دیپلماتیک با کشورهای آفریقایی، بهره برداری از پتانسیل اتحادیه آفریقا، حضور فعال در اتحادیه‌های بین‌المللی و چندجانبه آفریقا، استفاده از تجارب ایرانی‌های فعال در کشورهای آفریقایی، انتخاب کشورهای هدف، افزایش اعتبار نزد تجار شیعه خوجه و لبنانی، شناسایی پروژه‌های پایدار و سودآور، ایجاد شوروم‌های محصولات و کالاهای ایرانی با کیفیت، ایجاد و تقویت سیستم تهاتر بانک‌های مرکزی، استفاده از روش تأمین مالی طرح‌ها توسط شرکت‌های بین‌المللی فعال در آفریقا، تداوم خط رسانه‌ای انتشار اخبار این قاره در داخل و انسجام و وحدت عمل دستگاه‌های دولتی و حکومتی فعال در آفریقا و... می‌توانند بخشی از راهبرد کوتاه‌مدت داخلی برای دستیابی به شرایط بهینه همکاری‌های همه‌جانبه و با رویکرد «برد - برد» با قاره آفریقا باشد.

دکتر یاسر کنعانی

مسئول روابط عمومی و امور بین‌الملل اتاق مشترک بازرگانی ایران و آفریقا

اخبار و گزارش‌های خبری

انتشار کتابی با موضوع فعالیت‌های اقتصادی چین در آفریقا توسط عضو هیأت علمی مرکز

کتاب «دیپلماسی و فعالیت‌های اقتصادی چین در آفریقا: روابط در جریان» در شش فصل نگاشته شده است.

کتاب «دیپلماسی و فعالیت‌های اقتصادی چین در آفریقا (روابط در جریان)» تألیف آنیا لاهتینن، رئیس اسبق مؤسسه کنفوسیوس دانشگاه هلسینکی فنلاند با ترجمه دکتر میثم میرزائی تبار، عضو هیأت علمی مرکز مطالعات آفریقا در دانشگاه تربیت مدرس از سوی انتشارات انجمن ژئوپلیتیک ایران منتشر شد.

این اثر حاصل سال‌ها پژوهش و حضور میدانی نویسنده در کشورهای آفریقایی و چین و ارتباط آن با مراکز دانشگاهی این کشورهاست که با نگاهی جامع، دیپلماسی و حضور اقتصادی چین در آفریقا را به تصویر می‌کشد.

گزارشی از دیدارهای یک سفیر ایرانی در آفریقا با هدف توسعه روابط

دیدار با سفیر فلسطین

دکتر امام جمعه شهیدی ۷ مهر ۱۳۹۹ با دکتر ماجد محمد حدیب، سفیر فلسطین در موریتانی دیدار کرد. در این دیدار درباره آخرین تحولات منطقه، از سرگیری روابط امارات و بحرین با اسرائیل، مواضع دولت فلسطین و موریتانی در این خصوص و نیز برخی فعالیت‌های منفی اسرائیل در آفریقا بویژه علیه روابط پکن و این کشورها و نیز تحرکات سیاسی امارات در شمال آفریقا گفتگو کردند.

دیدار با دبیر اجرایی گروه پنج ساحلی

دکتر امیرعلی امام جمعه شهیدی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در موریتانی جمعه ۴ مهر ۱۳۹۹ با مامان سامبو سیدیکو دبیر اجرایی گروه پنج ساحلی (جی ۵) دیدار و گفتگو کرد. در این دیدار پیرامون طیفی از مسائل از جمله اهداف تشکیل گروه "جی ۵"، رقبای منطقه‌ای آن، چالش‌های مالی و اقتصادی و همچنین اظهار تمایل "جی ۵" برای همکاری با ایران بحث و تبادل نظر شد.

دیدار با وزیر اقتصاد و نوسازی بخش‌های تولیدی

وی همچنین چهارشنبه ۹ مهر ۱۳۹۹ با محمدو عثمان، وزیر امور اقتصاد و نوسازی بخش‌های تولیدی موریتانی دیدار و گفتگو کرد. طرفین در این دیدار پیرامون راه‌های تقویت و گسترش روابط و همکاری‌های اقتصادی دوجانبه بحث و تبادل نظر کردند. وزیر امور اقتصاد موریتانی بر اراده و آمادگی کشورش جهت توسعه و تقویت همکاری‌ها با جمهوری اسلامی ایران بدون هیچ محدودیتی تأکید کرد.

دیدار با وزیر بهداشت

دکتر امام جمعه شهیدی صبح پنجشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۹ با دکتر محمد نذیر حامد، وزیر بهداشت موریتانی دیدار کرد. وی اعزام قریب الوقوع گروه پزشکی انجمن جهانی پزشکان صلح و سلامت از ایران و نیز کمک‌های انسان دوستانه ایران به موریتانی که در آینده ارسال خواهد شد را به اطلاع وزیر بهداشت رساند. دکتر نذیر حامد ضمن تشکر، اراده و تمایل کشورش را برای همکاری در زمینه بهداشتی و درمانی به اطلاع سفیر کشورمان رساند.

دیدار با وزیر حمل و نقل

ایشان عصر دوشنبه ۱۴ مهر ۱۳۹۹ با محمد امحمید، وزیر حمل و نقل موریتانی دیدار و گفتگو کرد.

دیدار با وزیر تجارت، صنایع دستی و جهانگردی

همچنین وی سه شنبه ۱۵ مهر ۱۳۹۹ با خانم الناه بنت حمدی ولد مکناس، وزیر تجارت، صنایع دستی و جهانگردی موریتانی دیدار کرد.

منبع: سفارت جمهوری اسلامی ایران در موریتانی

روایتی از اسارت صیادان ایرانی در یک کشور آفریقایی

مجازی منتشر شد که توسط دوربین پلیس موزامبیک ضبط شده بود و پلیس سعی داشت آن را خاموش کند. پس از مهار آتش، پلیس هر ۱۲ صیاد را دستگیر کرده و دستبند زده، سوار قایق دیگری کرد تا پس از خاموش کردن شعله‌های سوزان عرشه لنج، آنها را به زندان منتقل کند. تصاویر چهره‌های ملوانان که همان لحظه اسارت از آنها گرفته شده بود، نشان می‌داد اوضاع خوب نیست و به شدت ناراحت و نگران هستند. در یک لحظه تمام رنج‌ها و دردهای ۲۱ ملوان ایرانی که شش سال پیش به اسارت دزدان دریایی سومالیایی درآمده بودند، جلوی چشمان شان زنده شد. وحشتی عمیق در چشمان تک

ماجرای اسارت ۱۲ صیاد ایرانی توسط پلیس موزامبیک، تازه نیست، اما فیلم‌ها و تصاویر آن که توسط پلیس موزامبیک و خود صیادان زندانی ضبط شده، به تازگی در اینترنت بارگذاری شده است.

اسارت ۱۲ ملوان ایرانی که اهل روستای «رمضان کنگ» شهرستان نیکشهر هستند، به آذر سال ۹۸ بر می‌گردد. به گفته خانواده و اقوام صیادان، آنها اوایل آذر برای صید ماهی سوار بر لنج شان عازم آب‌های بین‌المللی شدند. حدود سه هفته بعد و در شرایطی که خانواده‌ها منتظر برگشت ملوانان بودند، ناگهان تصاویر و فیلم‌هایی از چهره نگران ملوانان و لنجی گداخته در آتشی مهیب در فضای

وضعیت زندان مخوف

تا اینجای ماجرا هنوز خبر دستگیری ۱۲ ملوان ایرانی در سطح وسیع منتشر نشده بود و خانواده‌ها و اقوام شان نیز همچنان با هیچ رسانه‌ای مصاحبه نکرده بودند. به همین دلیل هنوز علت وقوع آتش سوزی در لنج و نحوه دستگیری ملوانان و این که چگونه سر از موزامبیک درآورده بودند، مبه هم مانده بود.

چند روز پیش، اما ناگهان ورق برگشت و انتشار فیلم کوتاه رقت باری از وضعیت ملوانان باعث شد تا توجه رسانه‌های محلی به این موضوع جلب شود. در این فیلم، اتاق تقریباً بزرگی با کف و دیوارهای سیمانی دیده می‌شود. سقف اتاق را با توری سیمی محکمی پوشانده اند که از بین آن آسمان معلوم است و هوای تازه وارد اتاق می‌شود. کف سیاه و کثیف زمین هم پر از انواع زباله است. همه چیز روی زمین دیده می‌شود؛ از کیسه و ظروف غذای پلاستیکی یک بارمصرف تا بطری‌های پلاستیکی بزرگ و کوچک آب معدنی. در بعضی از قسمت‌ها آب جمع شده و لجن بسته است. چند نفر از ملوانان که برخی نشسته و برخی ایستاده اند، با ناامیدی و نفرت به این صحنه نگاه می‌کنند. فیلمبردار که خود ملوان است با زبان غیرفارسی و پر از خشم و عصبانیت، شروع به توضیح دادن در مورد وضعیت زندان می‌کند. بعد دست و بازوی یکی دیگر از ملوانان را نشان می‌دهد که روی آن زخم‌های بسیار بزرگی همراه با عفونت دیده می‌شود. ملوانان حاضر در فیلم، بینی شان را با دست گرفته اند. از حالت چهره شان معلوم است بوی بسیار ناخوشی فضای زندان را پر کرده که خارج از تحمل آنان است.

به داد صیادان برسید

با انتشار فیلم زندان صیادان در فضای مجازی، کم کم توجه مردم به آنها جلب شد که کجا هستند و چه می‌

تک ملوانان موج می‌زد و نگران سرنوشت مبهمی بودند که قرار بود برای آنها رقم بخورد. تصور بی‌خوابی و گرسنگی و شکنجه، تاب و توانی برای آنها نگذاشته بود. تلاش برای آزادی ملوانان در سکوت خبری دو ماه پس از دستگیری ملوانان، خانواده‌های آنان بدون مصاحبه با رسانه‌ها تلاش کردند تا موضوع اسارت صیادان را به گوش مسئولان کشوری برسانند. آنها در اولین قدم سراغ عبدالغفور ایران نژاد، نماینده چابهار در مجلس رفتند و از او خواستند با تنظیم نامه از مسوولان بخواهد تلاش‌های شان را برای آزادی ملوانان آغاز کنند. ایران نژاد نیز در ۲۶ آذر ۹۸، خطاب به دکتر ظریف، وزیر خارجه شرح ماجرای دستگیری صیادان را توضیح داد و از او درخواست کمک کرد.

پس از درخواست کمک، کشور موزامبیک به جای همکاری، ادعاهای عجیب و غریبی در مورد ملوانان مطرح کرد، آن قدر که واکنش اقوام و خانواده‌های ملوانان را در پی داشت. آنها ۱۸ خرداد ۹۹، نامه‌ای به دفتر نمایندگی وزارت خارجه منطقه آزاد چابهار ارسال کردند و گفتند: «با توجه به پیگیری‌های مکرر وزارت خارجه ایران، دولت موزامبیک به وزارت خارجه ایران اعلام کرده است شناور به دلیل حمل مواد مخدر توقیف و سه نفر از ملوانان فوت شده اند. این ادعا به هیچ وجه صحت ندارد و تمام ملوانان در سلامت کامل هستند. شناور نیز هیچ گونه مواد مخدوری حمل نکرده و صرفاً در آب‌های آزاد دچار سانحه و غرق شده است، ضمن این که یک وکیل برای انجام کارهای قانونی و آزاد کردن ملوانان در کشور موزامبیک به کار گرفته شده است. نامه به زبان انگلیسی و خطاب به سفارت ایران در آفریقای جنوبی نوشته شده و مدارک سجلی ۱۲ ملوان نیز به پیوست ارسال شده است. خواهشمندیم دستورات لازم در خصوص آزادسازی ملوانان به کشور اعمال شود».

کنند. سراغ خانواده آنان رفتیم تا برای مان از ماجرای دستگیری ملوانان بگویند و توضیح دهند چطور از موزامبیک و زندان شهر پمبا سر درآورده اند.

بهزاد بلوچ زهی که برادر عارف بلوچ زهی ۲۰ ساله و برادرزاده غلامحسین ۴۵ و عبدالغفور ۳۲ ساله بلوچ زهی است به جام جم می گوید: «بیشتر لنج‌های کنارک برای صیادی به سومالی می‌روند، اما یک حادثه باعث شد تا آنها نتوانند به موقع برگردند. آن طور که برای مان گفته اند، با خراب شدن جی پی اس لنج و وقوع توفان، شناور به سمت کشور موزامبیک کشیده شد. در مورد آتش گرفتن کشتی هم سهل انگاری آشپز لنج باعث شد تا ناگهان کپسولی که از آن برای پخت و پز غذا استفاده می کردند، آتش بگیرد و با انفجار آن، همه به دریا بپرند. پلیس موزامبیک که دود حاصل از آتش را دیده بود، خودش را به لنج می‌رساند و پس از خاموش کردن آتش، ملوانان را که همگی از اقوام ما هستند، دستگیر می‌کند. با آنها از طریق واتساپ صحبت کردیم و گفتند وضعیت غذای شان بد است و نان و برنجی برای خوردن ندارند. لباس ندارند و هنوز همان لباسی که یک سال پیش پوشیده بودند را به تن دارند. عموهایم گفتند از طریق سفارت پیگیر کار ما باشید. اینجا هیچ بهداشتی نیست و بیمار شده ایم، کسی نیست به ما رسیدگی کند. در همان

فیلمی که از زندان گرفته شده، حشمت بلوچ زهی صحبت می‌کند و می‌گوید به داد ما برسید. جایی هستیم که پر از آشغال است و با بارش باران، آب یکسره روی سرمان می‌ریزد. دست و پای همه سوخته است و به درمان نیاز دارند».

برای غذا پول می‌دهیم

مهران غفوریان که دو نفر از اقوامش به نام‌های عیسی بلوچی و غلامحسین بلوچ زهی (ناخدای لنج) اسیر پلیس موزامبیک هستند، می‌گوید: «آنها ۵ آذر پارسال حرکت کردند و از طریق فیلم و عکس متوجه آتش گرفتن لنج و بعد دستگیری شان توسط پلیس موزامبیک شدیم. پدر خانمم می‌گفت اینجا در موزامبیک غذایی برای خوردن نیست و به ما غذای بچه یا فرنی می‌دهند. پریروز یک دقیقه توانستیم با آنها صحبت کنیم و می‌گفتند پیگیر کار ما باشید و اینجا کاری از دست ما بر نمی‌آید. عصر به عصر غذا به ما می‌دهند که آن هم کافی نیست و سیرمان نمی‌کند. پولی از طریق صرافی ایران به بانک‌های موزامبیک ارسال شده و موزامبیک‌ها پس از دریافت دلار به ملوانان غذا می‌دهند».

منبع: روزنامه جام جم، روایت اسارت ۱۲ صیاد ایرانی در موزامبیک، یکشنبه ۶ مهر ۱۳۹۹، صفحه ۱۹. در: <http://jamejamdaily.ir/?nid=5766&pid=19&type=0>

آمار جالب کشورهای آفریقایی در مدیریت و مهار شیوع کرونا

البته اکنون همه‌گیری کرونا در آفریقا در میان جوانان دیده می‌شود و در حال شیوع در برخی مناطق است. با این حال، بسیاری از مناطق قاره نرخ بسیار پایینی از مبتلایان و قربانیان را دارند. سازمان جهانی بهداشت تأکید دارد به دلیل آنکه جوانان قسمت اعظم مبتلایان را تشکیل می‌دهند، شاهد تلفات کمی در این قاره هستیم.

سازمان جهانی بهداشت در بیانیه‌ای از موفقیت کشورهای قاره آفریقا در مبارزه با شیوع کرونا خبر داد. در دو ماه گذشته شمار مبتلایان به این ویروس در این قاره شاهد روند نزولی بوده است. هم اینک این قاره به یک استثنای جهانی در مدیریت و کنترل کووید ۱۹ تبدیل شده است.

براساس آمارها، ۹۱ درصد مبتلایان به کرونا در کشورهای زیر صحرای بزرگ سن کمتر از ۶۰ سال دارند و بیش از ۸۰ درصد آن‌ها هیچ علائمی از بیماری را نشان نداده‌اند. این بیانیه می‌افزاید: از ۲۰ ژوئیه (۳۰ تیرماه) شاهد روند کاهشی مبتلایان در آفریقا بوده‌ایم. در چهار هفته گذشته تنها ۷۷ هزار مورد جدید ثبت شده است که نسبت به چهار هفته پیش از آن، کاهش ۶۰ هزار موردی دارد. با این حال، برخی کشورها مانند الجزایر، کامرون، ساحل عاج، اتیوپی، غنا، کنیا، ماداگاسکار، نیجریه، سنگال، و آفریقای جنوبی بیشترین آسیب را دیده‌اند. نماینده سازمان جهانی بهداشت در آفریقا با خرسندی از کاهش شدت همه‌گیری کرونا در این قاره، گفت: بی تردید در دو ماه گذشته مبارزه با کرونا در آفریقا روند مثبتی داشته است. در این مدت، دولت‌ها بر تست‌های کرونا افزوده‌اند، اما شمار افراد آلوده کاهش چشمگیر داشته است. ۴۴ کشور آفریقا به طور میانگین، تست‌های

خود را از ۷۴ مورد به ازای ۱۰ هزار نفر در ماه اوت، به ۹۳ مورد به ازای هر ۱۰ هزار نفر در سپتامبر رساندند. وی افزود: در آفریقا شاهد شیوع گسترده کرونا نیستیم. در اوایل، مقامات بهداشتی نگران وضعیت آفریقا بودند، اما کاهش همه‌گیری در ماه‌های اخیر این نگرانی را می‌دهد که به زودی می‌توانیم کرونا را در این قاره ریشه‌کن کنیم. به اعتقاد متخصصان، یکی از دلایل اصلی شیوع پایین کرونا در آفریقا مسائل محیطی است. تراکم جمعیتی پایین کشورهای آفریقایی، در کنار جابجایی کمتر مردم این مناطق نسبت به کشورهای غربی از جمله مسائل تاثیرگذار در کاهش مبتلایان در آفریقا است. آب و هوای گرم آفریقا و نیز جوانی جمعیت کشورها از دیگر موارد کمک کننده به کنترل بهتر شیوع کرونا است. **منبع:** باشگاه خبرنگاران جوان، آمار حیرت انگیز کشورهای آفریقایی در مدیریت و مهار شیوع کرونا، ۱۲ مهر ۱۳۹۹. در: <https://www.yjc.ir/00VWEf>

ترکیه و مذاکره با مصر درباره مدیترانه

یاووز سلیم قیران، معاون وزیر خارجه ترکیه در کنفرانسی پیرامون چشم‌انداز آنکارا برای عدالت و همکاری در شرق دریای مدیترانه و تأثیرات آن بر نظام بین‌المللی گفت، ترکیه شماری از برنامه‌ها و نشست‌ها را با کشورهای حوزه دریای مدیترانه از جمله مصر برای تعیین مناطق نفوذ دریایی برگزار می‌کند. وی گفت: ما نشستی را در این خصوص با مصر برگزار کردیم. ما آماده برگزاری نشست‌های دیگری هستیم و نسبت به انعقاد توافقنامه‌ای جهت تعیین منطقه اقتصادی ویژه با مصر روی باز نشان می‌دهیم و این مسأله در گرو موضع قاهره است. معاون وزیر خارجه ترکیه عنوان داشت که همکاری در شرق مدیترانه به تمامی کشورهای مشرف به این دریا سود خواهد رساند.

وی گفت که ترکیه در گذشته و هم‌اکنون حل و فصل اختلافات موجود از طریق مذاکره را تأیید کرده است. این مقام ترکیه‌ای تصریح کرد که کشورش تمایل دارد شرق مدیترانه را به منطقه همکاری تبدیل کند؛ هرچند که وضعیت بی‌ثباتی در این منطقه وجود دارد. وی ادامه داد، منطقه شرق مدیترانه اهمیت استراتژیکی دارد؛ چرا که نقطه عبور به خاورمیانه و قاره آفریقا و گذرگاهی مهم برای تجارت بین‌الملل است. **منبع:** خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، ترکیه به دنبال مذاکره با مصر درباره دریای مدیترانه، ۵ مهر ۱۳۹۹. در:

<https://www.isna.ir/news/99070503078>

گزارشی از تلاش‌های آمریکا برای عادی‌سازی روابط یک کشور آفریقایی با اسرائیل

یافته است و همه جهان با آن همکاری می‌کنند. از چنین روابطی سود خواهیم برد. امیدواریم همه نگاهی به منافع سودان بیندازند.

چند مقام سودانی که نامشان را فاش نکردند، گفتند، رهبران غیرنظامی سودان ترجیح می‌دهند تا بعد از انتخابات آمریکا برای چنین توافقی صبر کنند.

این مقامها تأکید کردند، رهبران نظامی سودان به دنبال یک توافق سریع بین آمریکا و این کشور با شمول عادی سازی روابط با اسرائیل در ازای دریافت یک بسته کمکی هستند. این مقامها ابراز کردند که ارتش سودان بیم آن را دارد مشوقهایی که هم اکنون پیشنهاد می‌شود بعد از انتخابات آمریکا پس گرفته شوند.

ورود سودان به فهرست کشورهای حامی تروریسم از سوی آمریکا به دهه ۱۹۹۰ زمانی که این کشور برای مدت کوتاهی میزبان اسامه بن لادن، رهبر سابق القاعده و دیگر شبه نظامیان تحت تعقیب بود، بر می‌گردد.

Source: Associated Press, US push for Arab-Israel ties divides Sudanese leaders, 3 Oct 2020. In: <https://apnews.com/article/election-2020-bahrain-israel-united-arab-emirates-sudan-40f83a877ed255233da20396d4ab1d7f>

فشارهای واشنگتن درباره عادی‌سازی روابط سودان با اسرائیل بخشی از کمپین کسب دستاوردهای سیاست خارجی با نزدیک شدن به انتخابات آمریکا است.

با توجه به تلاش‌های سودان برای خروج نام خود از فهرست کشورهای حامی تروریسم آمریکا، به نظر می‌رسد این کشور یک هدف طبیعی برای کمپین فشار واشنگتن از طریق چنین اهرمی باشد. سودان زمانی که نامش از این فهرست حذف شود، می‌تواند وامها و کمک بین‌المللی را برای احیای اقتصاد بحران زده خود دریافت کند.

دولت انتقالی سودان از یک سال پیش مشغول مذاکره برای حذف نام خود از فهرست مذکور است اما آمریکا آن را با عادی سازی روابط با اسرائیل مرتبط کرده است.

رهبران نظامی سودان که با تکنوکرات‌های غیرنظامی در شورای حاکمیتی کشور را اداره می‌کنند اخیراً حمایت از عادی‌سازی روابط با اسرائیل در چارچوب یک توافق سریع با واشنگتن قبل از انتخابات آمریکا را ابراز کرده‌اند. محمد دقلو، معاون رئیس این شورا گفت: چه دوست داشته باشیم و چه نداشته باشیم، حذف نام سودان از فهرست تروریسم آمریکا با عادی سازی روابط با اسرائیل مرتبط شده است. ما نیاز به اسرائیل داریم چون توسعه

امضای توافق صلح دولت سودان و شورشیان مسلح

جنگ دولت سودان و گروههای مسلح در دارفور از سال ۲۰۰۳ آغاز شده و تاکنون ۳۰۰ هزار کشته و ۲,۵ میلیون آواره در پی داشته است.

طبق این توافق، تمامی گروه‌های مسلح باید منحل شده و به ارتش سودان بپیوندند.

Source: Aljazeera, Sudan's government, rebel groups sign landmark deal, 3 Oct 2020. In: <https://www.aljazeera.com/news/2020/10/3/sudan-government-rebels-set-to-sign-landmak-deal>

دولت انتقالی سودان و «جبهه انقلابی سودان» ۳ اکتبر/ ۱۲ مهر توافق رسمی آتش‌بس و صلح را در شهر «جوبا» پایتخت سودان جنوبی امضاء کردند. جبهه انقلابی سودان ائتلافی متشکل از گروه‌های شورشی غرب دارفور و ایالت‌های جنوبی «نیل آبی» است. توافق اولیه «عبدالله حمدوک» نخست‌وزیر سودان و «جبهه انقلابی سودان»، اوایل شهریور در شهر جوبا به امضاء رسیده بود.

قصد آسیب به سودان یا مصر را نداریم

در چارچوب روندی که اتحادیه آفریقا در حال حاضر رهبری آن را برعهده دارد، صادق است. عبدالفتاح سیسی، رئیس جمهور مصر در سخنرانی خود در مجمع عمومی سازمان ملل گفت که نگرانی‌های بسیار مصری‌ها در قبال پروژه سد النهضه در حال افزایش است. **منبع:** خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، قصد آسیب رساندن به سودان یا مصر را نداریم، ۵ مهر ۱۳۹۹. در: [/https://www.isna.ir/news/99070503277](https://www.isna.ir/news/99070503277)

آبی احمد، نخست‌وزیر اتیوپی اعلام کرد که کشورش نمی‌خواهد به سودان یا مصر در پروژه سد رنسانس که بر روی نیل ساخته شده است، آسیب برساند. وی در سخنرانی سازمان ملل گفت؛ این پروژه در حفظ منابع آبی که به دلیل تبخیر هدر می‌رود، سهم خواهد بود. نخست‌وزیر اتیوپی عنوان داشت که کشورش در پایبندی خود برای رفع نگرانی این کشورها و دستیابی به راه حلی

رد پیش‌نویس قانون اساسی گامبیا در پارلمان

احزاب در سال ۲۰۱۶ وقتی نهاد و خود را برای انتخابات ۲۰۲۱ معرفی کرده است. اقدام اخیر پارلمان و رد اعمال محدودیت دو دوره‌ای نیز شرایط را برای ابقای نامحدود وی در قدرت فراهم نموده است. ضمناً، پیش‌نویس ارائه شده به پارلمان با شرط «عطف به ماسبق» تهیه شده است. به این معنی که دوره نخست ریاست آداما بارو (از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۱) نیز مشمول محدودیت دو دوره‌ای خواهد بود. نکته قابل توجه اینکه، بالغ بر ۱۱۶ میلیون دالاسی (بیش از ۲ میلیون دلار) جهت فرایند اصلاح قانون اساسی گامبیا بودجه صرف شده است.

Source: U.S.News, Gambia Opposition Laments Failure of Bid to Curb Term Limits, 23 Sept 2020. In: <https://www.usnews.com/news/world/articles/20-09-23/gambia-mps-reject-retroactive-bill-curbing-term-limits-as-unlawful>

پیش‌نویس قانون اساسی جدید گامبیا که دوره ریاست جمهوری را به دو دوره پنج ساله محدود می‌کند، در مجلس گامبیا رد شد. سه شنبه ۱ مهر ۱۳۹۹ پیش‌نویس مذکور در پارلمان گامبیا با ۳۱ رأی مخالف و ۲۱ رأی موافق، مسکوت ماند. حسینو داربو، رهبر حزب متحد دموکراتیک گامبیا، سه شنبه ۱ مهر ۹۹ را روزی تاریک در دوره پسادیکتاتوری گامبیا توصیف و اظهار داشت: این تصمیم حاکی از آن است که دولت آداما بارو، اولویتی برای منافع ملی و عمومی قائل نیست. گفتنی است، آداما بارو در سال ۲۰۱۶ پس از برکناری اجباری یحیی جامع، در پرتو اجماع احزاب در رأس یک دولت انتقالی قرار گرفت و حسب توافقات احزاب سیاسی مقرر شد ظرف سه سال شرایط را برای برگزاری انتخابات فراهم نماید. بارو با تشکیل حزب جدید عملاً به توافقات

کشف ده‌ها تابوت باستانی با قدمت ۲۶۰۰ ساله در مصر

شده متعلق به موبدان، مقامات ارشد و نخبگان در دوره ۶۶۴ تا ۵۲۵ سال پیش از میلاد مسیح است. به گفته وی باستان شناسان ۲۸ مجسمه پتاح-سوکر از خدایان مصر باستان را نیز کشف کرده‌اند. اهرام سقاره حدود ۳۰ کیلومتری جنوب قاهره، پایتخت مصر قرار دارد.

مصر امیدوار است که این اکتشافات بتواند به صنعت گردشگری آن جان دوباره‌ای ببخشد. گردشگری مصر از انقلاب ۲۰۱۱، ناآرامی‌های سیاسی پس از آن و همچنین شیوع کرونا طی ماههای اخیر آسیب زیادی دیده است.

منبع: یورونیوز، ده‌ها تابوت باستانی با قدمت ۲۶۰۰ ساله در نزدیکی اهرام مصر کشف شد، ۲۰۲۰/۱۰/۰۴. در:

<https://per.euronews.com/2020/10/04/discovery-of-59-ancient-coffins-near-saqqara-pyramids-in-egypt>

وزارت گردشگری و آثار باستانی مصر اعلام کرد که ۵۹ تابوت دان باستانی که درون اغلب آنها اجساد مومیایی وجود دارد را در نزدیکی اهرام سقاره از زیر خاک بیرون کشیده است. این تابوت‌ها در داخل سه حفره کشف شد و قدمت آن‌ها برای بیش از ۲۶۰۰ سال پیش است.

مصطفی وزیری، دبیرکل شورای عالی آثار باستانی مصر گفته است که بنا به بررسی‌های اولیه تابوت‌های کشف

افزایش سه برابری سرمایه گذاری بخش خصوصی آمریکا در سنگال

نرخ رشد اقتصادی پایدار (۶٫۵ درصدی) بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۹، بسترهای حمل و نقل هوایی مناسب، وجود یک فرودگاه بین المللی مدرن و کاربردی، پروژه‌های توسعه بندری و حمل و نقل زمینی و شبکه ریلی، عدم تبعیض در ایجاد مشاغل، اعطای مزایا در قالب کد سرمایه گذاری، تصویب قانون مناطق ویژه اقتصادی از جمله شاخص‌های این ارزیابی عنوان شده است.

Source: Les vérités du rapport du Département d'État américain sur le climat des investissements 2020, 21 septembre, 2020. In: <https://www.seneweb.com/news/International/les-verites-du-rapport-du-departement-d-n-329236.html>

وزارت خارجه آمریکا در گزارشی ضمن تحسین سنگال در اجرای «طرح پیشرفت سنگال» موسوم به (Pse)، از این طرح به عنوان "یک برنامه توسعه بلند پروازانه" نام می‌برد که به دلیل متراکم سازی زیرساخت‌های اقتصادی و اجتماعی، انجام اصلاحات اقتصادی، افزایش سرمایه گذاری در بخش‌های استراتژیک زمینه تقویت رقابت پذیری بخش خصوصی و بهبود شرایط زندگی مردم را امکان پذیر کرده است. این گزارش می‌افزاید: سنگال برای سرمایه گذاران آمریکایی جذابیت روزافزون داشته است، تا جایی که طی دو سال اخیر حجم سرمایه گذاری بیش از سه برابر شده است.

تحلیل‌های روز آفریقا

مصر و پیامدهای نوسازی اقتصادی ناقص

طبق معمول، دولت مصر ضمن آماده باش سریع نیروهای امنیتی و دستگیری تعدادی از معترضان، هرگونه ناآرامی را معلول دخالت نیروهای تروریستی و خارجی دانست و تعدادی از سایت‌های ضددولتی را هم مسدود کرد. سیسی نیز طی سخنانی در ۲۷ سپتامبر (۶ مهر) از «افراد نفوذی و کسانی که شک و تردید به دل ملت می‌اندازند» یاد کرد که «همیشه از اقدامات دولت برای تحریک مردم سوء استفاده می‌کنند» و نسبت به اجرای طرح‌هایی برای برهم زدن ثبات مصر هشدار داد. وی هدف تظاهرات را نه تغییر که تخریب دانست و با دفاع از خودش گفت: «همه فعالیتش به خاطر مصر و اصلاح آن است». البته همچون سال گذشته به نظر می‌آید شرایط برای دولت وی قابل کنترل است و این اعتراضات مشکلی جدی برای حکومت سیسی ایجاد نخواهد کرد.

با توجه به مشکلات اقتصادی مصر و نیز بسته بودن فضای سیاسی، همواره می‌توان انتظار ناآرامی را داشت. واقعیت آن است که التهاب و شروع چنین شورش‌هایی نه تنها در مصر که در همه کشورهای قابل پیش‌بینی است که بخشی از توصیه‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی را اجرا می‌کنند، اما همزمان از اصلاحات واقعی و عمیق خودداری می‌کنند. مصر یکی از سه کشوری در منطقه است که بیشترین میزان دخالت در اقتصاد از سوی نیروهای نظامی - امنیتی صورت می‌گیرد و عمده طرح‌های اقتصادی به شرکت‌های وابسته به این نیروها یا مرتبط با نخبگان سیاسی حاکم تعلق می‌گیرد.

اعتراضات مردمی در مصر و گسترش سریع آن را می‌توان تداوم ناراضی و خشمی دانست که نسبت به عملکرد سیاسی و اقتصادی دولت وجود دارد. اعتراضات، همچون سال گذشته، با فراخوان محمد علی، تاجر و بازیگر مصری که اکنون در شهر بارسلون (اسپانیا) به سر می‌برد، شروع شد. وی سال گذشته بیش از ۳۵ فیلم ویدئویی منتشر کرد و طی آنها با زبانی صریح و گزنده نکاتی را درباره دخالت‌های خانواده سیسی و ارتش در ساخت و سازهای پایتخت جدید مصر و تاراج اموال عمومی بیان کرد. امسال هم او طی مصاحبه‌ای با شبکه الجزیره برای اعتراض به سیاست‌های دولت سیسی و علیه گسترش فقر فراخوان داد و از مردم خواست در روز یکشنبه ۲۰ سپتامبر (۳۰ شهریور) به خیابان‌ها بیایند.

اگرچه مصر در سال میلادی جاری شاهد اعتراضات و اعتصابات زیادی بوده، وضعیت بد معیشتی و تخریب ساخت و سازهای غیرقانونی در چندماه گذشته که بیشتر مربوط به روستائیان و حاشیه‌نشینان شهری می‌شود، سبب ناراضی گسترده آنان شده است و اتفاقاً محمد علی بر این نکته انگشت تاکید گذاشت. گسترده‌تری اعتراضات ابتدا در مناطق روستایی استان جیزه بیشتر بود، اما به سرعت به دیگر استان‌ها و حتی شهرهای بزرگی چون قاهره کشیده و شعارهایی علیه سیسی، رئیس جمهوری، سر داده شد. نکته مهم تداوم اعتراضات بود و محمد علی نیز در پیامی به مناسبت برگزاری تظاهرات «جمعه خشم» (۲۵ سپتامبر) از مردم خواست در برابر نیروهای امنیتی از خود دفاع کنند.

در نمونه مصر، دریافت وام ۱۲ میلیارد دلاری صندوق بین‌المللی پول در دوره‌ای ۳ ساله منوط به انجام اصلاحات گسترده و عمیق اقتصادی شد و همچنین دولت در سپتامبر ۲۰۱۶ موفق به دریافت نخستین بخش از یک وام ۳ میلیارد دلاری از بانک جهانی گردید تا بلکه بتواند به اوضاع مالی سر و سامانی دهد. از این‌رو دولت میزان یارانه‌ها و نرخ برابری پول مصر با ارزهای بین‌المللی را کاهش داد. کاهش یارانه‌ها، بخصوص حذف یارانه حمل و نقل و انرژی که گفته شد در دوره‌ای ۵ ساله رخ می‌دهد، بر معیشت مردم به شدت اثر گذاشت. همچنین نرخ برابری پوند مصری با دلار از مارس ۲۰۱۶ طی دو مقطع حدود ۵۰ درصد کاهش پیدا کرد و آزادسازی نرخ ارز هم در پایان ۲۰۱۶ توسط بانک مرکزی آن کشور اعلام شد تا قدمی برای مبارزه با بازار سیاه ارز برداشته شود. همین اقدامات سبب افزایش اعتراضات عمومی شد. مهمترین طرح فعلی دولت نیز تأسیس پایتخت جدید در شرق قاهره است که گفته می‌شود در فاز نخست به ۴۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم نیاز دارد و پیش‌بینی می‌شود تا ۸۰ میلیارد دلار افزایش پیدا کند و همین امر وابستگی به سرمایه‌گذاری امارات و عربستان را افزایش داده است. اجرای بخشی از شروط و توصیه‌های سازمان‌های جهانی موجب بهبود برخی از شاخص‌ها شده است، از جمله رشد اقتصادی مصر در سال‌های اخیر مناسب بوده و به ۵ درصد رسیده است، اما رشد اقتصادی و افزایش سرمایه‌گذاری‌های خارجی به دلیل بوروکراسی فربه و ناکارآمد و توزیع نامناسب درآمدها چندان اثربخشی نداشته و همچنان شاهد فقر گسترده در جامعه مصر هستیم. برآورد می‌شود اقتصاد غیررسمی یا زیرزمینی این کشور حدود ۴۰ درصد کل اقتصاد این کشور را تشکیل می‌دهد که به معنای گستردگی فساد اقتصادی و ناکارآمدی

بوروکراتیک است. همچنین ذخایر ارزی مصر امروزه به حدود ۴۰ میلیارد دلار رسیده است، اما مشکل آن است که بخش زیادی از این ذخیره ناشی از استقراض خارجی است، نه رشد اقتصادی، به‌ویژه که بدهی خارجی مصر به حدود ۱۱۵ میلیارد دلار افزایش پیدا کرده است. در نتیجه در کنار افزایش جمعیت مصر (بیش از ۱۰۱ میلیون نفر با میانگین سنی ۲۴ سال) حدود ۳۸ درصد بودجه صرف پرداخت بدهی‌های داخلی و خارجی می‌شود. تورم در این کشور امسال حدود ۲۴ درصد و میزان بیکاری به صورت رسمی حدود ۱۲ درصد است، بیشترین میزان بیکاری نیز در میان جوانان مصری مشاهده می‌شود. کما اینکه برآورد می‌شود حدود ۲۵ درصد باشد.

در چنین شرایطی که می‌توان انتظار اعتراض و شورش را داشت، یکی از مهمترین دلایل تداوم قدرت سیاسی آن است که افراد یا گروه‌های دارای شهرت و مقبولیت عام و سابقه سیاسی روشن که بتوانند اعتراضات را پیش ببرند و به نتیجه برسانند، وجود ندارد. سیاست سرکوب گسترده سبب شده است امروزه کمتر حزب و گروه سیاسی مستقلی مجال فعالیت و سازماندهی داشته باشد. با این حال، چنین حوادثی نشانگر بی‌اعتمادی و نارضایتی است که در زمانی دیگر، به شکلی دیگر و حتی با گستره بیشتری بار دیگر بروز پیدا خواهد کرد؛ مگر این که حکومت سیاسی به طور جدی بخواهد سیاست‌هایش را - چه در برخورد با احزاب، جامعه مدنی و گروه‌ها و چه در اقتصاد - تغییر دهد، که آن هم بعید است.

نویسنده: دکتر سید عبدالامیر نبوی، مدیر گروه سیاسی مرکز مطالعات آفریقا. منتشر شده در: پایگاه مرکز پژوهش‌های علمی و مطالعاتی استراتژیک خاورمیانه، ۱۲ مهر ۱۳۹۹.

<https://www.cmess.ir/Page/View/2020-10-03/4603>

تأثیر توافقی‌های تل آویو با اعراب بر مصر

خطرات لحظه‌ای دیگری هم برای رژیم او وجود دارد. قاهره با این توافق عادی‌سازی، نقشی را که بیش از دو دهه در میانجیگری در روابط کشورهای عربی و اسرائیل در اختیار داشته است، از دست می‌دهد. بدین ترتیب، مالکیت به دست آمده از کارت به اصطلاح فلسطینی از دست می‌رود چرا که مصر نقطه مرجع تمام جناح‌های فلسطینی است، از هماهنگی آتش‌بس میان اسرائیل و حماس در غزه تا نشست‌های آشتی میان فتح و حماس در قاهره. قابل توجه است که تازه‌ترین تلاش برای برقراری آشتی میان فتح و حماس در آنکارا صورت گرفت نه قاهره.

برای مفسرهایی نظیر محمد عصمت که برای روزنامه الشروق کار می‌کند، از دست رفتن وجهه مصر فراتر از این است. او می‌گوید: مجموع سیستم امنیت ملی عربی، با تمام ابعاد نظامی، سیاسی و اقتصادی، کاملاً برچیده خواهد شد. تمام لفاظی جهان عرب درباره توسعه آزادی، اتحاد و استقلال، چکیده شده و در انبارها ذخیره می‌شوند. او می‌گوید: در طول سال‌ها رویارویی با اسرائیل، مصر نقش مهمی در محدودسازی واکنش‌های عربی به رغم اختلافاتش با این یا آن کشور عربی داشته است. با این حال، چنین وضعیتی ادامه نخواهد یافت. اسرائیل در آرزوی جایگزینی مصر و هدایت منطقه عرب براساس معادلات جدید است که تمام نهادهای اقدام مشترک عربی از جمله مهمترین آنها اتحادیه عرب را از بین می‌برد.

تغییردهنده بازی

مصر در کنار وجهه، منابع مالی خود را هم از دست می‌دهد. عربستان و امارات دیگر دیکتاتوری نظامی السیسی را همچون گذشته با میلیاردها دلار حمایت مالی نمی‌

زمانی که امارات و بحرین رسماً در تاریخ ۱۵ سپتامبر از عادی‌سازی روابط با اسرائیل خبر دادند، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا از آن به عنوان "سپیده‌دم خاورمیانه‌ای جدید" یاد کرد.

مصر امروز در آنچه این دوره جدید برایش رقم زده است، چشم گشود. دو نوع فاجعه برای مصر وجود دارد که در پیشنهاد ضمنی امارات برای تبدیل شدن به شریک تجاری اصلی عرب - اسرائیل نهفته است، هم فجایی در آینده و هم فجایی در لحظه.

در ابتدا با خطر بلندمدت آغاز می‌کنیم؛ یک خط لوله نفت بیابانی که زمانی به عنوان سرمایه‌گذاری مشترک محرمانه میان شاه ایران و اسرائیل فعال بود، می‌تواند نقش بزرگی در اتصال شبکه خط لوله عربی به مدیترانه ایفا کند. سامانه خط لوله ۲۵۴ کیلومتری "شرکت خط لوله آسیا اروپا" از دریای سرخ تا بندر عسقلان اسرائیل امتداد یافته است.

در کنار این خط لوله، شرکت دولتی "دی‌پی ورلد" دبی با شرکت "داورتاور" اسرائیل شریک است تا بنادر اسرائیلی و مناطق آزاد ساخته و یک مسیر حمل و نقل مستقیم میان بندر ایلات در دریای سرخ و بندر جبل علی دبی ایجاد کند.

نه این خط لوله و نه این اتصال بندری، برای کانال سوئزی که عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر صرفاً هشت میلیارد دلار برای تعریض آن هزینه کرده است، اخبار خوبی نیستند. این شامل پولی هم که تاجران و سهامداران عادی مصر با فشار او وارد این پروژه شوم کردند، می‌شود. کانال السیسی ظرف یک شب، با ابزارهای ارزان‌تری برای انتقال نفت دریای سرخ به مدیترانه از ارزش افتاد.

کنند. سعودی‌ها جلوی اعتبارات مالی و نفت برای مصر را گرفته‌اند چون با بحران ترازهای پرداخت مواجه است و محمد بن زاید، ولیعهد ابوظبی هم سرگرمی‌های جدیدی یافته است. ریختن پول به درون جیب‌های بدون ته‌السیسی باید بسیار شبیه به گذشته به نظر برسد.

از مسائل مورد توجه اسرائیل، "شرکت سرمایه‌گذاری مبادله" در ابوظبی است که یکی از صندوق‌های ثروتمند امارات متحده عربی به ارزش ۲۳۰ میلیارد دلار به شمار می‌رود. یکی از چهره‌های آکادمیک اسرائیلی که زمانی را در ابوظبی گذرانده است، این صندوق را برای فناوری پیشرفته اسرائیل "تغییردهنده بازی" می‌خواند.

اما چشم‌انداز سرمایه‌گذاری اماراتی از مصر به سمت اسرائیل هم‌اکنون بازی را برای برخی از تاجران در قاهره تغییر می‌دهد. صالح دیاب، مؤسس روزنامه المصری الیوم، پیشتر بابت نقض‌های ادعایی در شرکت‌های تحت مالکیت خودش بازداشت شد. اما بازداشت تازه او متفاوت است؛ دیاب بابت تحقیقات بیشتر همچنان زندانی است و اینطور به نظر می‌رسد که دادستان‌ها می‌خواهند او را مدت بیشتری در آنجا نگاه دارند.

دیاب از اقوام یوسف العتیبه، سفیر امارات است که نقش مهمی در مراحل اولیه توافق عادی‌سازی داشت. آخرین باری که دیاب در سال ۲۰۱۵ بازداشت شد، العتیبه مداخله کرده و او به سرعت آزاد شد. السیسی این بار گوش نمی‌کند.

مشکلات حقوقی دیاب این بار جدی‌تر هستند و فایل صوتی از گفت‌وگوی دیاب و احمد شفیق که زمانی نامزد ریاست جمهوری بود در رسانه‌های اجتماعی منتشر شده و در آن از سامی عنان، از ژنرال‌های رده‌بالای سابق ارتش مصر هم نامی برده می‌شود. عنان از دسامبر گذشته پس از گذراندن ۹ سال حبس وارد حبس خانگی شد.

احمد شفیق و سامی عنان هر دو از مخالفان السیسی هستند، شخص اول در انتخابات ۲۰۱۸ از نامزدی عقب کشید و نفر دوم دو سال زندانی شد.

مشکلات حقوقی

در این فایل صوتی، احمد شفیق با لحنی حقارت‌بار درباره السیسی سخن گفته و او را "یک افسر ساده‌لوح ارتش و مسوول پیاده‌نظام" توصیف می‌کند که "هرگز یاد نگرفت چطور تعامل کند." دیاب هم با خنده گفت: "شما هم افسر ارتش هستید، شما قطعاً او را درک می‌کنید." احمد شفیق پاسخ داد: "قطعاً تفاوتی هست، شما هم می‌دانید که همه کسانی که در ارتش هستند، یکی نیستند."

اکنون دیاب در زندان است و احمد شفیق دوباره تحت پیگرد قرار گرفته است. این برخلاف توافقی است که مصر با امارات داشت. شفیق بعد از به قدرت رسیدن محمد مرسی در سال ۲۰۱۲ به امارات گریخت.

برای سیاستمداران مصری در تبعید که نگاهی به چالش‌های داخلی دارند، هیچ شکی وجود ندارد که مشکلات حقوقی دیاب و شفیق از کدام کشور عربی حوزه خلیج فارس نشات می‌گیرد.

ایمن نور، رهبر حزب غد الثورة و نامزد پیشین ریاست جمهوری مصر می‌گوید، بازداشت دیاب "بیانگر اختلاف میان مصر و امارات پس از عادی‌سازی روابط با اسرائیل است."

پایگاه میدل ایست آی مطلع شد که یک تاجر اماراتی دیگر که برای راه‌اندازی شرکتی رسانه‌ای در قاهره تلاش داشت به دست مقام‌های مصری بازداشت شده و پس از مداخله مستقیم برادر محمد بن زاید آزاد شده است.

ضعیف‌ترها پول می‌دهند

از دست رفتن میلیاردها دلار از حمایت حوزه خلیج فارس، ضربه سختی به عبدالفتاح السیسی وارد کرده است. او به دستور صندوق بین‌المللی پول وارد ریاضت

اقتصادی شده و از تاجران ثروتمند کشورش پول گرفته است. او اکنون راه دیگری جز دریافت مالیات از شهروندانش ندارد. او مردی است که در وهله نخست فقیرترین مردمان مصر را به پرداخت وادار می‌کند. بدهی ملی مصر از سال ۲۰۱۴ تقریباً از ۱۱۲ میلیارد دلار به حدود ۳۲۱ میلیارد دلار رسیده و حدوداً سه برابر شده است.

۶۷ درصد از سکنه استان اسیوط زیر خط فقر به سر می‌برند و ۴۷ دلار در ماه درآمد دارند. به گفته ممدوح الوالی اقتصاددان، این رقم با توجه به افزایش هزینه‌های زندگی و نرخ واقعی فقر که قطعاً بالاتر است، غیرواقعی است. این آمار از سال مالی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ است و در آن زمان نرخ فقر در استان سوهاج در جنوب مصر به ۶۰ درصد رسید، در حالی که در الأقصر و المنیا به ۵۵ درصد رسیده بود. الوالی می‌گوید، مقام‌ها اذعان کردند که این آمارها دو بار اصلاح شده است چرا که دولت نگران افشای حجم واقعی فقر بود.

به‌رغم شرایط سخت این استان‌ها، السیسی هزینه برق، آب آشامیدنی، گاز طبیعی و حمل و نقل عمومی را افزایش داده است. ترفند سودآور دیگر، تخریب منازل بدون مجوز است اما در برخی موارد چندین دهه از ساخت آن خانه‌ها می‌گذرد. مالکان برای جلوگیری از تخریب باید ۵۰ پوند مصر به ازای هر متر مربع از منازل مسکونی در مناطق روستایی و ۱۸۰ پوند مصر در مناطق تجاری پرداخت کنند.

موج‌هایی از اعتراض

مناطق روستایی شاهد یک سری اعتراضات ضد دولتی بی‌سابقه اما مسالمت‌آمیز شده است. مردم دیگر نمی‌توانند تحمل کنند.

زمانی که محمد علی، افشاگر تبعیدی از مخالفان السیسی در این کشور خواست تا در "روز خشم" شرکت کرده و خواستار عزل رئیس‌جمهوری مصر شوند، خودش هم باور نمی‌کرد چه رخ دهد؛ شش روز اعتراض در بیش از ۴۰ روستا، به‌رغم تدابیر امنیتی سنگین.

پیام محمد علی ساده بود. رئیس‌جمهوری که به تعداد خانه‌هایی که برای خودش ساخته است، افتخار می‌کند، حتی اجازه نمی‌دهد فقرا در خانه‌هایشان بدون تهدید به تخریب آن زندگی کنند.

اعتراضات کنونی مصر، با این حال با انقلاب‌های ۲۰۱۱ کاملاً متفاوت است. از رهبر و شعارهای سیاسی خبری نیست. محافظه‌کاران و مذهبی‌ها هستند اما اخوان المسلمین آنها را سازماندهی نکرده است. انقلابی‌های شجاع ۲۰۱۱ از شهر بودند و عمدتاً نه کاملاً، از طبقه متوسط بودند و بسیاری مدارک دانشگاهی داشتند. اعتراضات این روزها از طبقه غیر تحصیل کرده و فقیر است و بسیاری جوان‌تر از موج ۲۰۱۱ هستند.

همانطور که عبدالرحمان یوسف، پسر شیخ قرضاوی از روحانیون اخوان‌المسلمین در قطر که از سکولار لیبرال هاست می‌گوید: این رژیم با شهروندان خشمگینی روبروست که آن را مشروع نمی‌دانند. این رویارویی مستقیم است. کسی نیست که به نیابت از مردم عوام که از خودشان مقابل کفتارهای‌ها دفاع می‌کنند، مذاکره کند.

Author: David Hearst, Israel's deals with the Gulf are a disaster for Egypt, Middle East Eye, 1 October 2020. In:

<https://www.middleeasteye.net/opinion/israel-gulf-deals-usheer-disastrous-new-era-egypt>

مترجم: اکرم ترابی برای خبرگزاری ایسنا

تبعات اجتماعی بیماری کووید ۱۹ در میان زنان و دختران زیمبابوه

کمتر شدن درجه محدودیت و منع آمد و شد در دو هفته اخیر که امکان بازگشایی کارگاه‌های تولیدی و برخی از بخش‌های بازرگانی را فراهم می‌کند، مشکلاتی را که پیش از این ایجاد و به نوعی نهادینه و عادی شده بود، به معرض نمایش گذاشت. اکنون موضوعات بهداشتی، عمدتاً بهداشت مادران، در دسترس بودن آب و امنیت غذایی در میان همه چالش‌ها در صدر توجه عمومی قرار گرفته است.

بدیهی است که زنان و کودکان به شدت و بیشتر از لایه‌های دیگر اجتماعی، تحت تأثیر چالش‌های اقتصادی کووید ۱۹ قرار خواهند گرفت که نهایتاً به سست شدن و فرو ریختن کانون خانواده خواهد انجامید. جای تامل است که زنان درصد عظیمی از افراد بیکار و بیشینه جمعیت زیر خط فقر را، چه در شهرها و چه در مناطق روستایی تشکیل می‌دهند. زنان با داشتن حداکثر تحصیلات متوسطه و دارا نبودن مهارت‌های حرفه‌ای و عدم توانایی برای دسترسی به بودجه کافی برای شروع پروژه‌های تولید درآمد، به شدت محروم بوده و اغلب در پائین‌ترین حد امکان تامین احتیاجات اولیه برای قرار دادن غذا بر سر سفره خانواده هستند. در نتیجه، بیشتر آنان به طور غیررسمی اشتغال دارند و دستفروشی منبع اصلی درآمد آنان است.

هنگامی که دولت دستور بسته شدن بازار دستفروشان مباره در هراره و چندین بازار دیگر را که محل تجارت غیررسمی دستفروشان خرده فروش بود، به عنوان بخشی از اقدامات پیشگیرانه مقابله با کرونا صادر کرد، صدها زن اشتغال و تنها منبع درآمد خود را از دست دادند.

وضعیت در مناطق روستایی نیز مناسب نیست، جایی که زنان در پایین دست مردان در کار ماهیگیری، قالب ریزی آجر، شستن گل و خاک طلا در معادن، چیدن علف‌های

کووید ۱۹ به یک بیماری همه‌گیر جهانی تبدیل شده است و ملل جهان در تلاش برای مهار آن، دستورالعمل‌هایی را هماهنگ با سازمان بهداشت جهانی تهیه کرده‌اند که در کشورهای مختلف جهان، با توجه به ویژگی‌های آب و هوایی، سیاسی-اقتصادی و فرهنگی به اجرا در آمده است. تأثیرات و نتایج شیوع بیماری کووید ۱۹ در کشورهای توسعه نیافته‌ای مانند زیمبابوه که در حال دست و پنجه نرم کردن با فقر و معضلات اقتصادی هستند، بر مشکلات افزوده است.

دولت زیمبابوه به منظور مهار کرونا، سیاست پیشگیرانه‌ای را برای محدود کردن حرکت و جابجایی مردم و محدود کردن آنها به چارادیواری خانه‌های خود اتخاذ کرد. صنعت و تجارت در بخش‌های دولتی و خصوصی، یعنی تنها مشعل فروزان اقتصاد زیمبابوه، به جز بخش‌های ضروری ارائه دهنده خدمات اساسی از جمله بهداشت، امنیت، تولید مواد غذایی و بخش خرده‌فروشی، خاموش و در کل کشور تعطیل شد.

تعطیل شدن اقتصاد غیررسمی و غیردولتی زیمبابوه که هزاران خانواده از رهگذر آن امرار معاش می‌کنند و همچنین محدود شدن خدمات عمومی مانند حمل و نقل شهری، مشکلاتی را به وجود آورده و مردم زیمبابوه را به وحشت انداخته است.

بخش غیررسمی و تجارت خرد به خونی در رگ حیات اقتصادی کشور تبدیل شده چون اکنون بزرگترین کارآفرین و مسلماً موتور ظرفیت تولید ملت است. معضل تعطیلی عمومی درجات مختلفی از ناهنجاری و عواقب وخیم به ویژه در اقتصاد غیررسمی زیمبابوه برای شهروندانی که توانایی کسب درآمد آنها با حضور در مکان‌های مشخص و پرجمعیت مرتبط است، به همراه داشته است.

هرز، آوردن آب از رودخانه و... کار می کنند و هنوز از مهارت و ذکاوت کافی برخوردارند تا بتوانند یک خانواده را با کمبود شدید منابع اداره کنند.

بسیاری دیگر از زنان زیمبابوه در اثر حاکمیت این شرایط ناتوان شده اند. این وضعیت ساختار اقتصادی آنها را از هم گسیخته و آنها را در معرض تهدید جدی قرار داده است. نیارادزو مشایامومبه، مدیر یک شرکت صنعتی بین المللی معتقد است در حالی که بسیاری از زنان جوان وظیفه دارند تمام توان خود را برای تامین غذای خانواده به کار گیرند، بعضی از مردان به راحتی نمی خواهند مسئولیت این امر را بر عهده بگیرند. زنان جوان همچنین تحت فشار تامین مراقبت های روزمره خانواده، از جمله مراقبت هایی که بیماری مانند کرونا موجب می شود، بدون پرداخت هزینه ای از سوی دولت قرار می گیرند.

بسیاری از نومادران که به مراقبت های پس از زایمان احتیاج دارند، به دلیل وجود این بیماری همه گیر با چالش های جدی روبرو هستند. علاوه بر محدودیت های سفر درون و برون شهری و کمبود دارو، ارتباط آنها با برخی از بستگانی که به حمایت آنان در مراقبت های پس از زایمان تکیه می کردند، قطع شده است. تحقیقات نشان می دهد که حمایت اجتماعی می تواند به جلوگیری از افسردگی پس از زایمان کمک کند. تعداد زیادی از مادران جدید از این مزیت برخوردار نیستند که مادران یا سایر اقوام را در کنار خود داشته باشند تا بتوانند در این محاصره و محدودیت، کمک های لازم را به آنها ارائه دهند. "جداسازی" اکنون به این معنا است که برخی از مادران جدید، بدون کمک و پشتیبانی اجتماعی "تنها" مانده اند.

برای برخی از مادران با زندگی در یک مجموعه بزرگ خانوادگی، بدون دسترسی به آب لوله کشی و همچنین نیاز سایر اعضای خانواده به مراقبت، اوضاع بدتر می شود.

مادران معمولاً در این شرایط باید اطمینان حاصل کنند که اعضای خانواده برای حمام کردن و آشامیدن و تهیه وعده های غذایی خود آب لازم و کافی را در اختیار دارند. بسیاری از زنان باردار در این خانواده ها به دلیل عدم توانایی انجام کار در این وضعیت و فقر مضاعف، قادر به پرداخت هزینه های حمل و نقل به مراکز درمانی برای زایمان نبوده و چاره ای جز زایمان در خانه تنها با حضور ماما های غیر ماهر نداشته و در شرایط غیر بهداشتی، زایمان را با خطرات بسیار انجام می دهند. برخی پرستاران به فعالان اجتماعی از کمتر شدن تعداد زنانی که برای زایمان به کلینیک های زایمان یا بیمارستان ها مراجعه می کنند، خبر می دهند و زنان باردار بارها نگرانی خود را در مورد دشوار بودن حمل و نقل و ترس از برخورد خشن پلیس ابراز کرده اند. زایمان های خانگی با مراقبت های غیر ماهرانه، زنان و دختران را در معرض خطر مرگ و میر مادران قرار داده و می تواند عواقب مخربی برای کودک از جمله خطر انتقال ویروس اچ آی وی از مادر به کودک به همراه داشته باشد.

قرنطینه و محدود کردن رفت و آمد، زندگی روزمره را مختل کرده و باعث افزایش خطر تهدید سلامت جسمی و روحی و نیز کاهش دسترسی به خدمات بهداشت جنسی در زنان و دختران می شود.

برای بسیاری از زنان و دختران، خانه محل خشونت و افزایش تنش درون خانوادگی است. ماندن در خانه تنش هایی را افزایش می دهد که می تواند باعث فروپاشی خانواده ای که پایه های آن قبلاً تضعیف شده، گشته و منجر به خطرات جدی ناشی از خشونت شود. با این وجود، در این مدت، هیچ اطلاعات مشخصی در مورد مکانیزم درج گزارش های خشونت مبتنی بر جنسیت و نحوه ارائه خدمات پشتیبانی قربانیان خشونت خانگی در

شرح اقدامات مربوط به مقابله با بیماری فراگیر کووید ۱۹ بیان نشده است.

از سوی دیگر، بسیاری از شاغلین در بیمارستان‌ها مانند پرستاران بیمارستان‌های عفونی ویلکینز و بئاتریس که مراکز جداسازی (قرنطینه) بیماران کرونایی در هراره پایتخت زیمبابوه که در خط مقدم مبارزه با این بیماری فراگیر هستند، به سبب خطرپذیری بالا و نداشتن لباس مخصوص کافی و عدم پرداخت حقوق مناسب مشاغل خطرناک، در حال ترک بیمارستان و استخدام در بیمارستان‌های خصوصی همچون بیمارستان سنت آن و بیمارستان ارون‌دل در منطقه نسبتاً مرفه نشین مونت پلزن‌ت که از وضعیت مناسب تری برخوردار بوده و حقوق کادر پزشکی را با میانگین ۷۵ دلار آمریکا در روز پرداخت می‌کنند، هستند. این در حالی است که در گذشته هم این بیمارستان با کمبود کادر پزشکی روبرو بوده است. مرکز جداسازی ثورن گروو در شهر بولاوایو نیز از وضعیت مشابهی برخوردار است.

نتیجه‌گیری

در صورت عدم چاره‌اندیشی دولت زیمبابوه در مورد مهار عواقب فوق‌الاشاره در مورد زنان و دختران این کشور، حتی تا مدت‌ها پس از رفع معضل بیماری کووید ۱۹ جامعه با تبعات و آثار اجتماعی منفی این مشکل رو در رو بوده و در یک روند دومینویی با اشکال سخت‌تر و پیچیده‌تر

عارضی شده از بیکار شدن جمع کثیری از زنان نان‌آور خانه، عدم رعایت بهداشت فردی به ویژه در مورد زنان و مهمتر از آن نومادران بر اثر فقر و نیز افزایش خشونت‌های خانگی روبرو خواهد بود. فقر روزافزون شوربختانه فروپاشی کانون خانواده را که پایه و اساس جامعه سالم را تشکیل می‌دهد بدنبال خواهد داشت. به طور خلاصه می‌توان تأثیرات اجتماعی این بیماری فراگیر را در مورد زنان زیمبابوه در چند عنوان بیان کرد:

- ۱- بیکاری بدنه عظیمی از نیروی کار به گردش درآورنده چرخ اقتصاد داخلی و خرد؛
- ۲- فقر مضاعف حاصل از بیکاری؛
- ۳- افزایش موارد زایمان‌های خطرناک و به دور از نظارت تخصصی و نیز بیماری‌های روانی و جسمی حاصل از آنها؛
- ۴- افزایش خشونت خانگی و فروپاشی کانون خانواده‌ها.

منابع مورد استفاده:

- <https://www.herald.co.zw/economic-impact-of-covid-19-on-informally-employed-women/>
<https://www.amnesty.org/en/latest/campaigns/2020/04/the-devastating-effects-of-covid19-on-maternal-health-in-zimbabwe/>
<https://www.herald.co.zw/covid-19-impact-vulnerable-groups-need-social-protection/>
<https://www.facebook.com/Kubatana/posts/3192735487404495>

نویسنده: رضا عسگری، رایزن فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در زیمبابوه

فرصت‌های اقتصادی آفریقا

پیشنهاداتی برای توسعه تجارت ایران با کشورهای آفریقایی

- ۱- حمایت دولت به منظور ایجاد کارخانه‌های تولید تجهیزات پزشکی و صادرات تجهیزات پزشکی در قاره آفریقا؛
- ۲- کمک‌های انسان دوستانه‌ای که هم اکنون به کشورها انجام می‌شود، می‌تواند در قالب ساخت کارخانه تجهیزات پزشکی و صادرات این تجهیزات باشد.
- ۳- بخش‌های بازرگانی سفارتخانه‌ها بیشتر فعال شود و با شرکت‌های ایرانی تعامل بیشتر داشته باشند تا هر کاردار بازرگانی در هر کشور آفریقایی به عنوان نماینده صادرات از کشور ایران عمل کند و داده‌های آماری را برای صادرکنندگان ایرانی استخراج نماید.
- ۴- تعیین خط اعتباری از طرف ایران در جهت ساخت کارخانه تجهیزات پزشکی و صادرات محصولات پزشکی؛
- ۵- بهبود روابط بانکی از طریق ایجاد صندوق مشترک بین دو کشور نزد بانک‌های مرکزی طرفین با توجه به تراز روابط اقتصادی؛
- ۶- بهبود وضعیت حمل و نقل دریایی و هوایی به صورت مستقیم؛
- ۷- استفاده از پتانسیل‌های موجود از جمله وجود بازرگانان و تجار و افراد مشغول در کشت فراسرزمینی به عنوان نمایندگان جمهوری اسلامی ایران در آفریقا؛
- ۸- توسعه ارتباطات محلی با افراد صاحب اعتبار مالی در آفریقا جهت مشارکت و تضمین کار با کشورهای مقصد؛
- ۹- استفاده از بانک‌های عامل منطقه‌ای و بین‌المللی جهت پوشش اجرای پروژه از طریق اقدام مستقیم دولت‌های طرف مقابل؛
- ۱۰- راه‌اندازی خطوط هوایی مسافری جهت ارتباطات بهتر؛
- ۱۱- تشکیل کارگروه‌های عملیاتی مشترک از طریق ارتباطات خصوصی تجار و بازرگانان؛
- ۱۲- تعیین خط اعتبار مالی داخلی جهت تضمین سرمایه‌گذاری از طرف بنگاه‌های مالی دولتی و خصوصی داخلی جهت اجرای پروژه‌ها؛
- ۱۳- با توجه به حجم حدود یک میلیارد دلاری تجارت ایران و آفریقا در سال و صادرات انواع محصولات پایه از جمله آهن آلات، مصالح ساختمانی و غیره از ایران به آفریقا و واردات انواع دانه کاکائو، انواع روغن‌های خوراکی، کنجد، توتون و تنباکو و غیره به ایران، امکان ورود کالاهای تخصصی به این بخش قابل توسعه از طریق جلسات مشترک اتاق‌های بازرگانی با مراکز تجاری در آفریقا می‌باشد؛
- ۱۴- با توجه به مقاصد عمده صادراتی ایران در قاره آفریقا که مربوط به کشورهای مصر، کنیا، سودان، آفریقای جنوبی، موزامبیک، تانزانیا، سومالی، ساحل عاج، تونس، مراکش، نیجریه و لیبی است، باید تلاش‌های دیپلماتیک بر پایه دیپلماسی اقتصادی در این کشورها به منظور ارتباط بیشتر از طریق حضور فعالان اقتصادی ایران فراهم گردد؛

- ۱۵- پذیرش هیئت‌های تجاری از کشورهای آفریقایی در ایران و توسعه فعالیت‌های نمایشگاهی؛
- ۱۶- برنامه ریزی و تعیین چشم انداز افزایش سالانه صادرات به قاره آفریقا بر اساس برنامه‌های کلان کشور و پیگیری راه اندازی خطوط حمل و نقل دریایی به بنادر آفریقایی و یا اعطای تسهیلات حمل دریایی؛
- ۱۷- پیگیری تاسیس مراکز تجاری و بازاریابی محصولات ایرانی در آفریقا و اعزام رایزنان بازرگانی به برخی دیگر کشورهای آفریقایی مانند نیجریه و غنا و اتیوپی؛
- ۱۸- پیگیری برقراری کامل روابط بانکی با کشورهای هدف آفریقایی و اجرای مصوبات ستاد آفریقا از دستگاههای دولتی ذیربط و اتاق بازرگانی ایران در جهت ایجاد مرکز تهاتر ایران و آفریقا به صورت عملیاتی؛
- ۱۹- ارتباط مستمر با مراکز تایید صلاحیت استاندارد در کشورهای مقصد جهت کنترل کیفی کالاهای صادراتی و انطباق معنی دار محصولات ایرانی با سلیقه کشورهای مصرف کننده کالا؛
- ۲۰- تدوین سیاست صنعتی و تجاری ایران با کشورهای آفریقایی در جهت گرفتن امتیازات مالی صادراتی در محدوده تعرفه‌های ورود کالا از کشور ایران به کشورهای آفریقایی؛
- ۲۱- ایجاد پیوندهای تجاری با سرمایه گذاران و فعالان اقتصادی و تجاری در کشورهای مقصد؛
- ۲۲- سفرهای بلند پایه مسئولان جمهوری اسلامی ایران به کشورهای آفریقایی جهت توسعه اقتصادی و ایجاد مشوق‌های صادراتی؛ برای مثال رئیس جمهور ترکیه بیش از ۲۰ سفر اقتصادی به آفریقا داشته است؛
- ۲۳- ایجاد و تدوین چشم انداز واقعی تجارت با آفریقا و جبران وعده‌های مقامات ایرانی در آفریقا که محقق نشده و دید بدی را در آن کشور را ایجاد کرده است.
- ۲۴- هر چند که تعدادی از صادرکنندگان ایرانی بصورت انفرادی با آفریقا در حال تجارت هستند اما برای تداوم و ارتباط بهتر باید شرکت‌ها بصورت گروهی فعالیت نمایند؛
- اقتصاد ایران بیش از هر زمانی اکنون نیازمند «برون‌نگری اقتصادی» و «توسعه صادرات محور» است.
- نویسنده:** دکتر محمد جعفر حسینی شیرازی، مدیر عامل و رئیس هیئت مدیره شرکت نواندیشان ماشین سازی حسینی و کارآفرین برتر حوزه سلامت

فراخوان انجام پروژه توسط کنسولگری ماداگاسکار در تهران

کنسولگری ماداگاسکار در تهران با صدور اطلاعیه اعلام کرد: «شرکت چند ملیتی حفاری با متخصصان ایرانی، تانزانیا تا ماداگاسکار را در می نوردد!» با توافق کنسولگری ماداگاسکار در تهران و شرکت سرنگتی، پروژه‌های راه اندازی خطوط آب و فاضلاب و لوله کشی آب وارد مرحله اجرایی می شود. مشارکت در پروژه‌های شهری و شراکت با شرکت مادر انرژی در ماداگاسکار بخشی از این همکاری استراتژیک است. سایر شرکتهای معتبر ایرانی و دارای توان مالی و عملیاتی برای سایر پروژه‌ها با بخش بازرگانی تماس حاصل نمایند.

+98 902 484 0059

پروژه‌ها: حفاری چاه و دسترسی به آب آشامیدنی؛ اجرای خطوط لوله کشی و آبرسانی آب و فاضلاب؛ اجرای مشترک پروژه‌های احداث خطوط انتقال آب و انرژی خورشیدی و ...

فراخوان عضویت در اتاق مشترک بازرگانی ایران و آفریقا

روابط عمومی و امور بین الملل اتاق مشترک بازرگانی ایران و آفریقا با صدور اطلاعیه از فعالان اقتصادی حقیقی و حقوقی دعوت کرد تا با هدف برخورداری از خدمات تخصصی این اتاق، برای تکمیل فرم عضویت و صدور کارت شناسایی به پایگاه اطلاع رسانی اتاق مشترک بازرگانی ایران و آفریقا به آدرس اینترنتی ذیل مراجعه کنند:

<http://www.iaecc.ir/pages/default.aspx?mode=show&id=registrationform&lan=fa>

مدارک مورد نیاز عضویت اشخاص حقوقی:

۱. تکمیل فرم ثبت نام؛
۲. کپی گذرنامه متقاضی از صفحات ۲ تا ۱۰؛
۳. کپی شناسنامه و کارت ملی؛
۴. کپی کارت بازرگانی؛
۵. کپی روزنامه رسمی؛
۶. چهار قطعه عکس متقاضی ۳ در ۴؛
۷. دو عدد کارت ویزیت فارسی و لاتین؛
۸. فیش پرداخت مبلغ پنج میلیون ریال به نام شورای همکاری‌های اقتصادی ایران و آفریقا به شماره حساب ۶۹۶۲۴۱۴۰/۵۱ بانک ملت شعبه شرکت نفت باجه بازرگانی.

مدارک مورد نیاز عضویت اشخاص حقیقی:

۱. تکمیل فرم ثبت نام؛
۲. کپی گذرنامه متقاضی از صفحات ۲ تا ۱۰؛
۳. کپی شناسنامه و کارت ملی؛
۴. کپی کارت بازرگانی؛
۵. چهار قطعه عکس متقاضی ۳ در ۴؛
۶. دو عدد کارت ویزیت فارسی و لاتین؛
۷. فیش پرداخت مبلغ پنج میلیون ریال به نام شورای همکاری‌های اقتصادی ایران و آفریقا به شماره حساب ۶۹۶۲۴۱۴۰/۵۱ بانک ملت شعبه شرکت نفت باجه بازرگانی.